

KLAIPĖDOS MIESTO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJA

KLAIPĖDOS MIESTO BENDROJO PLANO KEITIMO SPRENDINIŲ PAKARTOTINIO VIEŠO SVARSTYMO SUSIRINKIMO PROTOKOLAS

2021-05-06 Nr. UA3-1

Viešo svarstymo susirinkimas nuotoliniu būdu įvyko 2021-05-03 17:00 ÷ 20:19 val.

Viešo svarstymo susirinkimo pirmininkė Mantė Černiūtė – Amšiejienė, Urbanistikos ir architektūros skyriaus vedėja, vyriausioji savivaldybės architektė.

Viešo svarstymo susirinkimo sekretorė Aurelija Jankuvienė, Urbanistikos ir architektūros skyriaus vyriausioji specialistė.

Dalyvavo: dalyvių sąrašas pridedamas.

Darbotvarkė: Klaipėdos miesto bendrojo plano keitimo sprendinių pakartotinis viešas svarstymas.

Svarstyta: Klaipėdos miesto bendrojo plano keitimo sprendinių (toliau – bendrasis planas) pakartotinis viešas svarstymas.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė tarė įžanginį žodį, pristatydama šio viešo svarstymo susirinkimo (toliau – susirinkimas) darbotvarkę. Perdavė planavimo organizatoriaus – Klaipėdos miesto savivaldybės (toliau – Savivaldybė) administracijos direktoriaus Gintaro Neniškio - atsiprašymą dėl vėlavimo prisijungti prie šio susirinkimo dėl staiga įvykusios ekstremalios situacijos mieste. Supažindino su susirinkimo tvarka, informuodama, kad susirinkimas transliuojamas internetu ([www.youtube.com](https://www.youtube.com/watch?v=2a_0uFbf5Ro) prieiga <https://youtu.be/2a_0uFbf5Ro>) ir įrašomas į audio/video priemonės, kad susirinkimas protokoluojamas ir protokolą bus surašytas per 3 darbo dienas. Informavo, kad pasiūlymus dėl bendrojo plano pakeistų sprendinių galima teikti iki susirinkimo pabaigos, paprašė juos teikti raštu, siunčiant el. pašto adresu planavimas@klaipeda.lt. Pasakė, kad pasiūlymai bus registruojami, po susirinkimo pasiūlymai nebebus priimami. Paaškinė, kad į visus raštu pateiktus pasiūlymus bus atsakyta per 10 darbo dienų. Paprašė prisistatyti, norint pasisakyti, paklausti arba pateikti pasiūlymą žodžiu, nurodė, kad užduoti klausimą galima raštu (chat skiltyje), o žodžiu – naudojant rankos pakėlimo komandą (raise hand). Pristatė bendrojo plano rengimo eigą – kas rengia bendrąjį planą, kokie pasirengimo darbai buvo atlikti, kokiu pagrindu buvo priimtas sprendimas pradėti rengti bendrąjį planą, kas atlikta šio dokumento rengimo parengiamuoju etapu, kas atlikta rengimo etapu. Detaliau paaškinė, kas atlikta koncepcijos vertinimo stadijoje ir konkretizuotų sprendinių stadijoje. Nurodė, kad bendrojo plano sprendinių vertinimą atliko ekspertai - Lietuvos architektų rūmų (toliau - LAR) regioninė architektų taryba (toliau - RAT) bei Vilniaus Gedimino technikos universiteto mokslininkai, sprendiniai buvo pristatyti Savivaldybės tarybos Miesto plėtros ir strateginio planavimo komitetui. Nurodė, kad bendrojo plano sprendiniai buvo patikslinti, įvertinus ekspertų pastabas ir pasiūlymus bei į dalį jų atsižvelgus, tuomet planavimo organizatorius sprendiniams pritarė ir nusprendė juos viešinti. Pristatė bendrojo plano rengimo baigiamojo etapo eigą – 2019 metais įvykusį pirmąjį viešo svarstymo susirinkimą, bendrojo plano sprendinių derinimą su 28 institucijų atstovais, su kuriais buvo suderintas dokumentas, tuomet pateiktas tikrinančiai institucijai. Paaškinė, kad iš šios institucijos buvo gautas atsakymas su nurodytais trūkumais ir nurodymas pakartoti viešą svarstymą. Pasakė, buvo patikslinti bendrojo plano sprendiniai pagal tikrinančios institucijos pastebėtus trūkumus, pagal planavimo organizatoriaus sprendimus, kurių poreikis atsirado metų laiko bėgyje, tuomet patikslintiems sprendiniams buvo pritarė ir nuspręsta juos viešinti. Glaustai pristatė pakartotinio viešinimo eigą bei likusius bendrojo plano rengimo darbus, pateikdama likusių darbų grafiką ir nurodydama, kad bendrąjį planą preliminariai numatoma tvirtinti š. m. rugsėjo mėnesį. Pakvietė bendrojo plano rengėjo - UAB „Urbanistika“ atstovą projekto vadovą Saulių Motieką – pristatyti bendrojo plano sprendinius ir jų pakeitimus.

Saulius Motieka akcentavo, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo (toliau - TPI) 37 straipsnio 4 dalimi, pakartotinio viešo svarstymo metu pasiūlymai planavimo organizatoriui teikiami tik dėl pakeistų teritorijų planavimo dokumento sprendinių. Priminė, kad

pirmojo viešo svarstymo susirinkimo metu bendrojo plano sprendiniai buvo pristatyti pilna apimtimi. Pristatė bendrojo plano tikslus ir uždavinius, dokumento apimtį ir turinį, išvardindamas ir glaustai paaiškindamas sudėtines dalis tiek tekstinės, tiek grafinės dokumento dalies. Paaiškino ką kiekviena dalis reglamentuoja, kaip jos susijusios tarpusavyje. Pristatė kokie rodikliai nustatyti bendrajame plane ir detalizuoti reglamentų lentelėje bei pridedamose schemose. Išsamiai pristatė bendrojo plano pakeistus sprendinius, kurie pakeisti planavimo organizatoriaus sprendimu. Akcentavo, kad šie pakeitimai yra neesminiai, nekeičiantys pagrindinių bendrojo plano sprendinių. Paaiškino, kad susirinkimui rodomas parengtas brėžinys su pažymėtomis pakeitimų / patikslinimų vietomis bei jų detalizacija, kuris buvo pateiktas ir viešam svarstymui. Paaiškino šių pakeitimų ir patikslinimų priežastis ir tikslus. Glaustai pristatė iki pirmojo susirinkimo gautus pasiūlymus ir į kokią dalį buvo atsižvelgta, iš dalies atsižvelgta ar neatsižvelgta. Paaiškindamas, kad dalis pasiūlymų, į kuriuos nebuvo atsižvelgta, buvo už bendrojo plano kompetencijos ribų. Pasakė, kad iki šio susirinkimo gauta apie 40 pasiūlymų, iš kurių tik trys yra dėl pakeistų bendrojo plano sprendinių, didžioji dalis ne dėl pakeistų sprendinių, o nedidelė dalis atitinka bendrojo plano sprendinius.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė padėkojo Sauliui Motiekai už išsamų pristatymą ir pakvietė tarti žodį prie susirinkimo prisijungusį Savivaldybės administracijos direktorių Gintarą Neniškį.

Gintaras Neniškis pasakė, kad bendrasis planas yra kompromisinis, kad visiems suinteresuotiesiems dėl visų pozicijų sutarti vargu ar pavyks, todėl visos pusės turi šiek tiek nusileisti, nes bendrojo plano rengimas yra gerokai užsitęsęs, ir jį būtina kuo greičiau pagaliau priimti dėl tokių svarbių miestui objektų kaip Šv. Jono bažnyčia, senelių prieglauda Melnragėje, daugiavandenis centras Paryžiaus Komunos gatvėje. Paprašė visų dalyvaujančiųjų ieškoti konstruktyvių sprendimų visais ginčytiniais klausimais ir rasti kompromisinius sutarimus.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė padėkojo Gintarui Neniškiui ir pakvietė dalyvaujančiuosius teikti klausimus, jei tokių yra.

Arūnas Tuma paklausė dėl Senosios Smiltelės g. 5 teritorijos, dėl kurios buvo pateiktas ir pasiūlymas raštu, kad ši teritorija iš miesto dalies (rajonų) centro funkcinės zonos būtų pakeista į pramonės ir sandėliavimo zoną pagal esamą padėtį, o dabar matosi, kad ji yra paslaugų zona.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė atsakė, kad šis pasiūlymas ne dėl pakeistų bendrojo plano sprendinių, be to, pasiūlymas prieštarauja bendrojo plano koncepcijai. Pasakė, kad atsakymas dėl pasiūlymo bus raštu, nurodant ar jam pritariama, ar jis motyvuotai atmetamas.

Alfredas Nagys pasakė, kad, pirma, visai neaiškus Švyturio gatvės tęsinio ir P. Lydeikio gatvės sankirtos mazgas, kuris gaunasi trigubas, nes susikerta ir su geležinkeliu, antra, nesimato dviračių tako, vedančio į miesto parką, saugios sankirtos su geležinkeliu, nors Savivaldybės administracijos direktorius buvo pažadėjęs bendruomenei. Sakė, kad ir raštu tą patį parašys.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė atsakė, kad paklausimas yra ne dėl pakeistų sprendinių, bet gatvių tinklo ir kategorijų bei infrastruktūros plėtros brėžinyje paaiškino abu šiuos susikirtimus, nurodydama, kad gatvės ir tako sankirtos su geležinkeliu suplanuotos dviejų lygių, Švyturio gatvė sunkiojo transporto išvažiavimui iš uosto bus naudojama tik nuo stadiono teritorijos, iki šios teritorijos ji numatyta žemesnės kategorijos taip apsaugant gyvenamąsias teritorijas. Pasakė, kad šioje vietoje buvo ištaisyta techninė klaida, nes grafiškai buvo susidubliavusi gatvės linija.

Edmundas Dambrauskas klausdamas, kodėl nereaguojama į raštu pateiktus pasiūlymus ir nepakeičiamas, t. y. nepadidinamas, galimo vieno mažmeninės prekybos objekto bendrojo ploto reglamentas Luizės Dvaro 8.10 nagrinėjamame rajone, nurodė, kad kitoje Liepų gatvės pusėje jau stovi prekybos centras 20 tūkst. kv. m bendrojo ploto, Liepų g. 64 teritorijoje jau stovi ir kiti objektai, didesnio bendrojo ploto nei numatytas reglamentas.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė atsakė, kad yra gautas toks pasiūlymas raštu ir užregistruotas, į jį bus atsakyta per 10 darbo dienų, bet pabrėžė, kad pasiūlymai ne dėl pakeistų sprendinių ir paaiškino, kad bendrojo plano sprendiniai, tęsiant ir galiojančio Klaipėdos miesto bendrojo plano sprendinius, plėtoja viziją, kad miesto kvartalai prie centro ir Danės upės pasikeistų, todėl šiame nagrinėjamame rajone numato konversiją iš esamos pramonės ir sandėliavimo zonos į mišrius gyvenamųjų ir komercinių teritorijų kvartalus. Prekybos objektų plotas ribojamas dėl įtakos, kurią jie daro aplinkai dėl didėjančių transporto srautų, oro ir triukšmo taršos, o Liepų gatvėje jau dabar intensyvūs transporto

srautai. Tokios teritorijos turi tendenciją tapti koncentruota prekybos bazių ir centrų vieta, kurioje nebesikuria gyvenamieji kvartalai. Dideliems prekybos centrams numatytos teritorijos prie Šilutės plento, antrajame miesto centre ir pan.

Gintaras Ramašauskas pasakė, kad nuo Klaipėdos bendruomenių asociacijos (toliau – asociacija) yra pateikta 20 pastabų ir pasiūlymų, ir tikisi atsakymų į visus juos, nes tie pasiūlymai yra pateikti pagal viešinamus dokumentus, o juose nėra išskirti tie pakeisti bendrojo plano sprendiniai, todėl dabar girdimi atsakymai dalyvaujantiems susirinkime, teigiantys, kad pasiūlymai teikiami ne dėl pakeistų sprendinių, yra negaliojantys – juk viešinimo skelbime nepabrėžta, kad viešinami bendrojo plano sprendiniai, o ne selektyvūs dalykai. Pasakė, kad reikia turėti daug žūlumo, kai ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė, ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija (toliau - LR AM), ir miestiečiai apklausoje pasisakė už Girulių miško išsaugojimą, o Pauosčio geležinkelio stoties plėtros nebus, Savivaldybė bendrajame plane nurodo, kad Pauosčio kelynas bus modernizuojamas, kas suprantama ne kaip kitaip, o kad miškas bus kertamas. Tai žmonių kiršinimas, nes šios plėtros nereikia nei uostui, jo nėra nei Lietuvos Respublikos teritorijos bendrajame plane (toliau – LR BP), kuriame kroviniai į pietinę uosto dalį važiuos iš Pagėgių - Šilutės krypties, taip atsisakant traukinių važiavimo per miestą. LR BP yra numatytas apvažiavimas pro Kretingalę tiesiai į Draugystės geležinkelio stotį. Jei Savivaldybė atsakymuose į pasiūlymus naudos argumentą, kad LR BP dar negalioja, tai šis argumentas bus niekinis, nes išorinis uostas bus įtrauktas į bendrąjį planą kai dar negaliojo Klaipėdos valstybinio jūrų uosto bendrasis planas (toliau – Uosto BP). Bendrasis planas rugsėjo mėnesį turėtų būti patvirtintas toks, kuris neprieštarau LR BP, kuris jau bus patvirtintas ir kuris bus mažiau žalingas Klaipėdai nei pačios Klaipėdos bendrasis planas. Pateikė pasiūlymą – atidėti bendrojo plano rengimo procesą iki bus patvirtintas LR BP, kuris yra svarbiausias teritorijų planavimo dokumentas šalyje, tuomet koreguoti bendrojo plano sprendinius taip, kad jie neprieštarautų LR BP sprendiniams.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė paklausė ar šį pasiūlymą atskirai užregistruoti, nes toks pat pasiūlymas yra pateiktas ir minėtame asociacijos rašte, kuris užregistruotas ir į kurį bus atsakyta raštu.

Gintaras Ramašauskas atsakė, kad nėra būtina jo registruoti dar kartą, jei bus atsakyta raštu.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė pasakė, kad trumpai žodžiu pakomentuos pasiūlymus. Dėl Pauosčio kelyno modernizavimo paaiškino, kad miško kirtimas nenumatomas, nereikia klaidinti visuomenės, nes modernizavimas susietas su krovininės ūkinės veiklos iškelimu iš mieste esančios centrinės Klaipėdos geležinkelio stoties už miesto, kas numatyta ir Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijos (toliau – LR SUM) pradėtuose rengti Klaipėdos geležinkelio mazgo specialiuosiuose planuose, kurie apima gerokai didesnes teritorijas nei Klaipėdos miestas. Miesto bendrasis planas apima tik miesto savivaldybės administracines ribas, todėl sprendiniai kitos savivaldybės teritorijoje negali būti numatomi. Pasakė, kad Pauosčio kelyno plėtros tikrai nenumatyta, o modernizavimas siejamas ir su įgyvendinamu geležinkelio elektrifikavimu. Dėl galimybės vadovautis rengiamu LR BP paaiškino, kad TPI tokios galimybės nenumato, todėl vadovaujamosi galiojančiu LR BP. Pastebėjo, kad rengiamo LR BP sprendinių pristatyme išorinio uosto galimybė buvo nurodyta Melnragėje, vėliau atsirado kalbų, kad tikrai nebe Melnragėje bus vystomas tas uostas, tačiau dokumentuose jokio aiškaus sprendimo iki šiol nėra, todėl bendrajame plane ir yra sprendinys, nurodantis, kad tuo atveju, jei Melnragėje bus išorinis uostas, tai jo infrastruktūriniam koridoriui per miesto teritoriją turės būti rengiamas specialusis planas. Jei uosto nebus, tai teritorija Melnragėje, per kurią kirstų infrastruktūrinis koridorius, ir toliau bus naudojama paslaugų zonai, o miško teritorija liks mišku. Dėl geležinkelio aplinkkelio ir Pagėgių – Šilutės geležinkelio naudojimo uosto reikmėms paaiškino, kad šių LR BP sprendinių atsiradimui reikšmingos įtakos turėjo ir Savivaldybės ne kartą aktyviai teikti pasiūlymai nutraukti krovinių gabenimą per visą miestą ir iš anksto juos perskirstyti į atitinkamas uosto dalis. Tokie pakeitimai apima beveik visą Lietuvos teritoriją ir negali būti išspręsti Klaipėdos miesto plane. Pabrėžė, kad bendrojo plano kompetencijoje esmę sudaro žemės naudojimo reglamentavimas, o įvairaus eismo reguliavimas ar saugumas pagal teisės aktų nuostatas yra kitos rūšies dokumentų kompetencija.

Marija Kalendė pasakė, kad reaguojant į bendruomenės skundus ir tos dienos ekstremalų įvykių mieste, Melnragės bendruomenės vardu siūlo miesto centre atsisakyti tokių įmonių kaip AB „Klaipėdos mediena“, AB „Klasco“, AB „Klaipėdos mediena“, AB „Grigeo Klaipėda“ ir jas iškeldinti

iš miesto, siekiant miestiečių saugumo, o AB „Klaipėdos nafta“ teritoriją nuo gyvenamųjų teritorijų atskirti buferine želdynų zona. Taip pat pasiūlė rekreacine teritorija papildyti teritoriją Melnragėje prie planuojamų senelių globos namų, kad gyventojai su vaikais galėtų turėti socialinį santykį su senoliais, su kuriais tas ryšis vis silpnėjantis. Pasakė, kad šitas pasiūlymas įrašytas į chat skiltį. Išreiškė viltį, kad bendrojo plano sprendiniai nevers ateityje bendruomenės skūstis dėl sunkiojo transporto srautų įtakos gyvenimo kokybei.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė pasakė, kad šis pasiūlymas bus užregistruotas ir bus atsakyta raštu bei trumpai pakomentavo, kad uosto krovą reguliuoja aukštesnio lygmens Uosto BP ir Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija (toliau – KVJUD) su krovos kompanijomis ir LR SUM. Tai nėra bendrojo plano kompetencija. Dėl buferinės želdynų zonos paaiškino, kad nėra lengva rasti valstybinės žemės plotų tokių želdynų įrengimui mieste, nes istoriškai yra susiklosčiusi situacija, kad uostas betarpiškai ribojasi su gyvenamaisiais kvartalais, todėl Savivaldybė visuomet stengiasi išnaudoti visas galimybes tokių želdynų įrengimui. Pasakė, kad buferinė želdynų zona tarp Melnragės ir infrastruktūrinio koridoriaus į galimą išorinį uosta bendrajame plane yra numatyta ir ji turės būti įrengiama jei valstybė apsispręs vystyti išorinį uostą Melnragėje. Dėl rekreacinės teritorijos prie senelių globos namų paaiškino, kad toje teritorijoje be kitų numatyta ir rekreacinio žemės naudojimo būdo galimybė, kuri galėtų būti įgyvendinta laisvuose valstybinės žemės plotuose, jei tokių būtų suformuota.

Andrius Dumbauskas pasakė, kad nesutinka su Gintaro Neniškio nuomone, kad bendrasis planas yra kompromisinis, nes klaipėdiečių gyvenimo kokybė blogės per artimiausius 10 metų ir, pritardamas Gintarui Ramašauskui bei Marijai Kalendei, pasiūlė atidėti bendrojo plano priėmimą, nes viešojoje erdvėje daug operuojama tokiomis klišėmis kaip žaliasis kursas, žaliasis uostas ir pan. Bendrajame plane daug kur konstatuojama, kad situacija blogėja, pvz. dėl transporto koridorių, kurie skaido miestą ir blogina situaciją, dėl paplūdimių erozijos, bet sprendinių kaip spręsti šias problemas nėra.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė paklausė ar p. Andrius neprieštarautų, kad šis pasiūlymas, nurodantis, kad pritariama Klaipėdos bendruomenių asociacijos pasiūlymams, būtų atsakyta raštu taip, kad nusiųsta p. Andriui atsakymo bendruomenių asociacijai kopija. A. Dumbauskas neprieštaravo.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė pakomentavo dėl krantotvarkos, pasakydama, kad šių priemonių taikymą apsprendžia Lietuvos Respublikos pajūrio juostos įstatymas (toliau – LR PJI) ir LR AM rengiama Pajūrio juostos tvarkymo programa, o Savivaldybė šiems dokumentams gali teikti tik pasiūlymus, kuriuos kiekvienais metais ir teikia dėl kietųjų krantotvarkos priemonių taikymo galimybių. Pasakė, kad LR AM tuos pasiūlymus kiekvienais metais atmesdavo, remdamasi minėto įstatymo nuostata, kad krantų tvarkymui turi būti naudojamos natūralios tvarkymo priemonės, tokios kaip tvirtinimas žabtvorėmis, paplūdimių papildymas smėliu ar pan. Paaiškino, kad Savivaldybės administracinės ribos baigiasi ties jūros kranto linija. Informavo, kad LR AM, pradėjusi rengti naują Pajūrio juostos tvarkymo programą, bet kol kas pratęsė senosios programos galiojimą. Pakvietė bendruomenes aktyviai dalyvauti teikiant pasiūlymus šiam rengiamam dokumentui, Savivaldybė taip pat teiks savo pasiūlymus, kad būtų taikomos tokios priemonės, kurios būtų pakankamos išlaikyti krantų stabilumą, nes dabartinės tikrai yra nepakankamos, o bendrajame plane šios problemos išspręsti negalima, nes tai už šio dokumento kompetencijos ribų.

Edmundas Benetis pasakė, kad teikė pasiūlymus raštu, dabar trumpai juos pristatys. Pasakė, kad, skaitydamas bendrojo plano aiškinamąjį raštą, pasižymėjo apie 300 pastabų, į kurias bendrojo plano rengėjams atkreipus dėmesį dokumentas gerokai pagerėtų. Pabrėžė, kad pagrindinė Klaipėdos problema – santykis su uostu – šiame dokumente nėra sprendžiamas ir nėra išspręstas, jokių ateities vizijų Klaipėda neturėjo ir neturi, o su maksimalia uosto plėtra, kuri gavosi su koncepcija pritarus tik pietinei uosto plėtrai, o planavimo organizatoriui pritarus konkretizuotiems sprendiniams, gyvenimas mieste tik blogės, tarši krova miesto centre toliau bus plėtojama. Apgailestavo, kad per 1,5 metų nuo pirmojo susirinkimo bendrojo plano sprendiniai taip ir nebuvo pataisyti. Paaiškino, kad ir dabar bendrajame plane palikti bent keli skirtingi dokumento pavadinimai, nors tikrinančiai institucijai Savivaldybė yra tvirtinusi, kad pavadinimai pataisyti. Pareiškė, kad ir toliau dokumente figūruoja TPI neregamentuotos sąvokos, pvz. aukštingumas, teritorijų vystymo koncepcijos, kurios nėra

savarankiški teritorijų planavimo dokumentai, o tik viena iš šių dokumentų rengimo stadijų. Pasakė, kad bendrojo plano tekstuose randamas teiginys, kad rengiamas Uosto BP, kai jis jau 1,5 metų galioja, randamas ir kuriozinis pasiūlymas apie miesto ribų perkėlimą į vakarus, į jūrą. Pasakė, kad pagrindinio brėžinio reglamentų lentelėje kai kurios reglamentų sąvokos neatitinka TPĮ 15 straipsnio nuostatų, pvz. bendrajame plane naudojama sąvoka „specialūs reikalavimai“, tokios sąvokos TPĮ nėra, yra sąvoka „papildomi reikalavimai“, kurie labai aiškiai TPĮ reglamentuoti. Nurodė, kad bendrajame plane vienas iš specialiųjų reikalavimų pvz. yra „kurortinių vietovių teritorijose mažinti objektams normuojamų automobilių parkavimo vietų skaičių <...>“, pasakė, kad tokių reikalavimų nei teoriškai, nei praktiškai būti negali. Pasakė, kad dokumente iš 13 nagrinėjamų rajonų tik 5 rajonams yra sprendinys, kad privalu parengti vietovės lygmens teritorijų planavimo dokumentus, kitiems nenurodyta, kas reiškia, kad jokie žemesnio lygmens dokumentai ir nebus rengiami, o miesto urbanizuotas ir urbanizuojamas teritorijas bus galima vystyti pagal bendrojo plano sprendinius. Retoriškai paklausė, ką bereiškia Uosto BP su išoriniu uostu, kai LR BP to jau nebenumato. Atkreipė dėmesį į dar vieną bendrojo plano sprendinį, pagal kurį dokumente numatytos miesto teritorijos vystymo apimtys tris kartus didesnės nei suskaičiuota realiuose poreikiuose, kas reiškia, kad numatyta urbanizuoti tuos ruožus, kurie neturėtų būti urbanizuojami, pvz. Melnragė – Girulių ruožas su 86 ha urbanizuojamos teritorijos, Smiltynėje apie 19 ha urbanizuojamos teritorijos. Priminė, kad Lietuvos Respublikos miškų įstatymo (toliau – LR MI) 11 straipsnio 2 dalies 4 punktą nustato 1 km atstumą nuo Baltijos jūros, kuriame miškų žemė negali būti verčiama į kitos paskirties žemę. Dėl saugomo Girulių miško nurodė, kad bendrajame plane neatsispaudžia jokie siekiai jį saugoti, nesuteiktas jam joks saugojimo statusas, kaip buvo pasižadėjusi Savivaldybė, kai buvo paskelbta apie rengiamus geležinkelio specialiuosius planus, o bendruomenė pasirašė memorandumą. Dėl Kalnupės gatvės, kuri tampa uosta su magistraliniais šalies keliais jungiančio transporto koridoriaus dalimi, pasakė, kad ji iš D2 kategorijos gatvės bendrajame plane pavirto į C kategorijos gatvę su paaiškinimu, kad tai esama padėtis. Galiojančiame Klaipėdos miesto bendrasis planas tai nenumatyta. Reziūmavo teigdamas, kad bendrajame plane vienareikšmiškai numatyta aptarnauti maksimalią uosto plėtrą su visais transporto koridoriais, o konkretizuoti sprendiniai iš esmės prieštarauja koncepcijai, kurioje numatyta tik pietinė uosto plėtra, neurbanizuojamas Melnragės – Girulių ruožas, numatyta AB „Klasco“ teritorijos su gretimybėmis konversija ir kuriai buvo pritarusi Savivaldybės taryba. Atkreipė dėmesį, kad bendrojo plano aiškinamajame rašte pateiktas paveikslas koncepcijos brėžinio varianto su parašais, tame tarpe ir planavimo organizatoriaus, kurių datos skiriasi nuo Savivaldybės tarybos datos. Tai jau panašu į kriminalinę istoriją.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė pasakė, kad šie pasiūlymai ir pastabos gauti raštu, užregistruoti, į juos bus atsakyta raštu, o dabar juos trumpai pakomentuos. Dėl 300 pastabų aiškinamajame rašte nurodė, kad jų nematė, bet akcentavo, kad bendrasis planas jau buvo suderintas su 28 institucijomis, tame tarpe ir su LR AM, o tikrinanti institucija savo rašte, kuriame nurodė kartoti viešą svarstymą dėl padarytų klaidų pirmame viešame svarstyme, pastabų bendrajame plane vartojamoms sąvokoms, terminams neturėjo, todėl manytina, kad tie 300 pastebėjimų yra nekeičiantys sprendinių esmės. Dėl uosto ir miesto santykio, kuris, kaip teigiama, neišspręstas bendrajame plane, pasakė, kad sudėtinga tą ir atlikti, nes uostas yra valstybei svarbus projektas, ir, skirtingai nuo dabar galiojančio Klaipėdos miesto bendrojo plano, rengiamas bendrasis planas vadovaujasi aktualia TPĮ redakcija, kurioje įteisintas naujas dalykas – valstybei svarbių projektų teritorijų planavimas, kurių dokumentai turi aukštesnio lygmens statusą netgi už LR BP. Taip jau susiklostė, kad Uosto BP ir bendrasis planas buvo rengiami vienu metu, bet Uosto BP buvo patvirtintas daug greičiau ir jo sprendiniai tapo privalomi rengiamam miesto bendrajame planui. Paaikšino, kad privažiavimus prie uosto privalo išspręsti, nes uostas yra miesto teritorijoje, kitų privažiavimo fizinių galimybių tiesiog nėra. Užtikrino, kad pagal ankstesnes pastabas bendrojo plano pavadinimo variantus buvo stengiamasi suvienodinti, jei kur ir liko, tai bendrojo plano esmės suvokimui, sprendinių supratimui tikrai nedaro jokios įtakos. Pasakė, kad tas pats ir dėl vartojamų sąvokų, dėl specialiųjų reikalavimų sąvokos – sprendinių esmės ir jų suvokimo tai nekeičia, nes pagrindiniai rodikliai ir jų sąvokos yra nurodyti tokie, kurie ir privalo būti nurodyti pagal teisės aktus, o jei naudojamos papildomos sąvokos, tai jos yra paaiškintos, o kitos yra bendro pobūdžio sąvokos, kurias kiekvienas išsilavinęs asmuo, rengiantis statybos projektą ar kokį kitą

dokumentą, supranta ir vartoja, todėl neturėtų kilti sunkumų vadovaujantis šiuo bendruoju planu. Dėl Uosto BP, kuris paminėtas kaip rengiamas, paaiškino, kad toks paminėjimas yra esamos situacijos analizėje, kurioje buvo išryškintos dėl to esamos ir kylančios probleminės situacijos, todėl nėra reikalo keisti šio teiginio. Dėl automobilių stovėjimo vietų mažinimo kurortinėse teritorijose paaiškino, kad tokia galimybė yra, Savivaldybės taryba savo sprendimu gali tai leisti, tai daroma tam kad efektyviau išnaudoti žemę, skatinti gyventojus naudotis viešuoju transportu, naudotis dviračių takais ir panašiomis kitomis darnaus judumo priemonėmis. Dėl pastabos, kad didžiajai daliai miesto teritorijų nebebus rengiami vietovės lygmens teritorijų planavimo dokumentai, nurodė, kad tai klaidinantis teiginys, nes bendrajame plane nurodytoms 5 teritorijoms privaloma parengti vietovės lygmens kompleksinio planavimo dokumentus, t. y. bendruosius ar detaliuosius planus, nes šios teritorijos labai svarbios, pvz. naujos plėtros šiaurinės dalies specializuotų kompleksų teritorija, ir jų planavimas turi vykti architektūrinių konkursų pagrindu, tuo tarpu tai visiškai nereikia, kad likusioje miesto teritorijoje nebebus rengiami teritorijų planavimo dokumentai. Informavo, kad pagal šviežiai priimtus TPĮ pakeitimus, įsigaliosiančius nuo š. m. liepos 1 d., atsiranda didesnė reikšmė teritorijų planavimo dokumentų rengimo, žymiai daugiau bus teritorijų, kurioms bus privalu parengti šiuos dokumentus, ir tai nebūtina numatyti savivaldybių bendruosiuose planuose. Dėl teiginio, kad negalima statyti pagal savivaldybių bendruosius planus, paaiškino, kad tai neatitinka TPĮ nuostatų, nes šiuo metu leidžiama tai daryti rengiant projektinius pasiūlymus ir nustatant rodiklius, bet po minėtų TPĮ pakeitimų įsigaliojimo situacija pasikeis, nes ne visur projektinių pasiūlymų užteks, kai kuriais atvejais reikės rengti ir vietovė lygmens teritorijų planavimo dokumentus. Dėl Uosto BP, kuris nebeatitiks LR BP, paaiškino, kad rengiamas LR BP pagal visuomenės pasiūlymus buvo daug koreguotas ir todėl greičiausiai bus dar kartą viešinamas ir pabrėžė, kad Uosto BP sprendiniai privalomi LR BP, nes, kaip jau buvo minėta, yra aukštesnio lygmens. Dėl suplanuotos tris kartus didesnės plėtros nei reikia prognozuojamam gyventojų skaičiui aprūpinti gyvenamuoju būstu, nurodė, kad tai tęstinumas galiojančio Klaipėdos miesto bendrojo plano sprendinių, kurie numatė gyvenamųjų teritorijų plėtrą, bet pabrėžė, kad bendrajame plane jos suplanuojamos mišrios. Pasakė, kad didesnė jų plėtra numatyta tuo tikslu, kad investuotojams, nekilnojamojo turto vystytojams būtų galimybė rinktis, be to atkreipė dėmesį, kad ir gretimų savivaldybių bendruosiuose planuose numatytos gyvenamųjų teritorijų plėtros plotai nekoreliuoja su prognozuojamu gyventojų skaičiumi, o yra žymiai didesni. Pabrėžė, kad šiuo atveju prieštaravimų TPĮ ar kitiems dokumentams nėra, o yra nuoseklus tęstinumas. Dėl 86 ha gyvenamosios plėtros Melnragės – Girulių ruože, paaiškino, kad gyvenamosios plėtros šiame ruože bendrajame plane tikrai yra numatyta labai mažai, tik už geležinkelio stoties Giruliuose, kur jau dabar vystomas kvartalas, keli maži ploteliai prie esamų kvartalų pakraščių, o didžiojoje šio ruožo dalyje suplanuota specializuotų kompleksų zona, kurioje negalima gyvenamoji plėtra, ir jų yra apie 15 ha, iš kurių ne mažiau nei pusė pagal bendrojo plano nuostatas turi likti želdynams, kai kuriais atvejais gali būti ir žymiai daugiau, tai paaiškės, kai bus įvertintos kertinės miško buveinės, medynų būklė ir pan. rengiant vietovė lygmens teritorijų planavimo dokumentą. Dėl Smiltynės urbanizacijos, pasakė, kad numatyta ir miesto dalies (rajono) centro zona, ir specializuotų kompleksų zona, bet visais atvejais nurodyta, kad privalu vadovautis galiojančiu aukštesnio lygmens teritorijų planavimo dokumentu – Kuršių nerijos nacionalinio parko tvarkymo planu, bet yra objektų, kurių pritaikymas šios dienos reikmėms yra sustojęs dėl neatitikimo galiojančiam Klaipėdos miesto bendrajam planui, pvz. prieškarinio smuklė „Strandhalle“, objektai paplūdimyje ar prie Smiltynės kurhauzo, ir laukia bendrojo plano patvirtinimo. Pastebėjo, kad šie objektai papildytų kurortinės vietovės, kurios statuso siekia Smiltynė, paslaugų teikimo galimybes, bet siekis kurortinės vietovės statuso turi būti įtvirtintas savivaldybės bendrajame plane pagal teisės aktų nuostatas, o galiojančiame Klaipėdos miesto bendrajame plane tai nenumatyta. Dėl neatitikimo LR MĮ pasakė, kad šiame įstatyme yra numatyti atvejai, kada miškų žemę galima paversti kitomis naudmenomis, tai išskirtiniai atvejai, pvz. dėl infrastruktūrinių objektų, dėl valstybei svarbių projektų, todėl specializuotų kompleksų zonos Melnragės – Girulių ruože galėtų atsirasti tik tuomet, jei Valstybė šių vietovių plėtrą pripažintų kaip valstybei svarbų projektą. Dėl Girulių miško draustinio statuso pasakė, kad Savivaldybės taryba nepriėmė sprendimo siekti šio statuso, bet šis miškas yra valstybinis, o draustinio statusas Girulių miškui neišeliminuoatų valstybei svarbių projektų vystymo galimybių. Dėl Kalnupės gatvės pasakė, kad

ja planuojamas vienas iš išvažiavimų / įvažiavimų į uostą, šie sprendiniai neišvengiami dėl jau minėtos priežasties, kad uostas yra miesto teritorijoje ir infrastruktūriniai koridoriai turi būti suplanuoti miesto bendrajame plane, nes Uosto BP sprendė uosto plėtros klausimus, bet nespėdė transporto koridorių klausimų. Nurodė, kad pagrindiniai transporto koridoriai į uostą yra trys – šiaurinis, centrinis ir pietinis, likusios gatvelės tai nėra infrastruktūriniai koridoriai į uostą, o tiesiog atskiri įvažiavimai / išvažiavimai, nes uoste veikia daug įmonių ir joms reikia šių įvažiavimų / išvažiavimų. Priminė, kad šiuo metu LR SUM rengia šios miesto dalies susisiekimo infrastruktūros vystymo specialųjį planą, kurio sprendimais miestas turės vadovautis. Dėl teiginio, kad konkretizuoti sprendiniai prieštarauja Savivaldybės tarybos aprobuotai bendrojo plano koncepcijos alternatyvai, paaiškino, kad tuo metu jau buvo parengtos keturios Uosto BP koncepcijos alternatyvos, atliktas strateginis pasekmių aplinkai vertinimas ir LR SUM jau buvo priėmusi sprendimą, o miesto bendrojo plano buvo parengti dar tik keturi raidos scenarijai, kurie atitiko keturias Uosto BP koncepcijos alternatyvas, iš šiuo atveju Savivaldybės tarybos nuomonė nesutapo su LR SUM nuomone, nes buvo pasirinktas raidos scenarijus, numatęs uosto plėtrą dabartinėje teritorijoje ir pietinėje dalyje, o LR SUM pasirinko maksimalią plėtrą: viduje, pietuose ir šiaurėje- jūroje. Kadangi Uosto BP koncepcija yra aukštesnio lygmens dokumento dalis, o KVJUD yra viena iš miesto bendrąjį planą derinančių institucijų ir teritorijų planavimo sąlygose buvo nurodžiusi vadovautis Uosto BP koncepcija, todėl planavimo organizatorius patvirtino bendrojo plano koncepciją, kuri parengta vystant Savivaldybės tarybos aprobuotą raidos scenarijų ir atsižvelgus patvirtintą į Uosto BP koncepciją bei į 17 dalykinių sąlygų sąvado punktų, kurie buvo pristatyti Savivaldybės tarybos kolegijoje, kurios posėdyje dalyvavo ir tuometinis Ministras Pirmininkas, Susisiekimo ministras, KVJUD vadovas ir daug kitų aukštų pareigūnų. Savivaldybės tarybos kolegija pritarė derybinėms kryptims, todėl, kas įmanoma teritoriškai atspindėti, ir buvo atspindėta bendrojo plano koncepcijoje. Pabrėžė, kad neatitikimo Savivaldybės tarybos pasirinkimui nėra. Dėl parašų datų koncepcijos brėžinyje, kurio paveikslas yra bendrojo plano aiškinamajame rašte, paaiškino, kad planavimo organizatoriaus pritarimas koncepcijai yra vėlesnis nei tie parašai padėti, nes pritarimo koncepcijai procesas vyko ilgai.

Liudvika Kuzminčiūtė pasakė, kad daug kuom pritaria Edmundui Benečiui. Paklausė ar nemažėja rekreacinių želdynų plotas vienam gyventojui pakeistuose bendrojo plano sprendiniuose, nes pirmame susirinkime buvo pasakyta, kad vienam gyventojui tenka virš 100 kv. m žaliųjų plotų, bet dabar, stebint bendrojo plano sprendinius, kuomet tankinamas užstatymas, skverbiamasi į Smiltynę ir Girulius, kyla abejonių. Pabrėžė, kad miestiečių gyvenimo sąlygos bloginamos, nes bendrajame plane visi pramoniniai objektai paliekami savo vietose. Paklausė dėl tyliųjų miesto zonų, kurių šiuo metu yra trys, bet bendrajame plane nieko nei apie jas, nei apie naujas nėra.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė atsakė, kad rekreacinės paskirties želdynų norma vienam miesto gyventojui yra 25 kv. m, pagal bendrojo plano sprendinius vienam gyventojui 2030 metais teks virš 60 kv. m atskirųjų rekreacinės paskirties želdynų, nurodė, kad į šį plotą neįskaičiuoti miškai. Dėl tyliųjų zonų paaiškino, kad tai ne bendrojo plano kompetencija, to nebuvo numatyta ir planavimo darbų programoje, nes tyliosios zonos nustatomos kitais savivaldybės dokumentais.

Mantas Daukšys pasakė, kad kaip bendrojo plano rengimo darbo grupės narys nuo Lietuvos architektų sąjungos Klaipėdos apskrities organizacijos (toliau - LAS), teikė pasiūlymus bendrajam planui, todėl dabar su jais nori supažindinti ir miesto bendruomenės narius, dalyvaujančius šiame susirinkime. Pasakė, kad visų pirma nori padėkoti Savivaldybės specialistams, padariusiems didžiulį indėlį šiame darbe, tokio viešinimo galėtų pavydėti ir kiti miestai, buvo kviečiama sudalyvauti ir architektų organizacija, matoma, kad tuos pasiūlymus bandoma svarstyti, bet bendrojo plano rengėjų pozicija smarkiai nuvylė, nes įvyko du RAT posėdžiai, buvo pateiktos pastabos ir pasiūlymai, bet bendravimas nutrūko 2019 metais. Informavo, kad ir LAS, ir atskiri jos nariai pasitiki RAT, teisės aktais nustatyta, kad RAT ir yra institucija, padedanti užtikrinti architektūros bei urbanistikos kokybę. Pasakė, kad RAT teikė pastabas ir dėl transporto koridorių, ir dėl taršių įmonių uosto teritorijoje centrinėje miesto dalyje, todėl pakeistus bendrojo plano sprendinius tikrai vertėjo dar kartą aptarti RAT. Dėl Melnragės – Girulių ruožo ir Stariškių miško bei Kuršių marių pakrantės urbanizacijos pareiškė nuogaštavimą, kad ir taip, turėdami vos kelis plyšius prie vandens uosto „tvoroje“, potencialias, tvoras' susiplanuojame patys bendrajame plane, nes LAS mato tas landas, kad šitie

kompleksai, kurie suplanuojami šiose teritorijose, savo prigimtimi yra uždari, mažinantys visuomenės galimybes prieiti prie šių rekreacinių išteklių. Pabrėžė, kad tokios pastabos ir pasiūlymai buvo išdėstyti ir Savivaldybės vadovams, bet architektų bendruomenė nebuvo išgirsta, buvo pareikšta, kad kreipiamasi ne ten. Pasakė, kad tokie objektai kaip Skautų kvartalai ar dušinės pajūryje yra užprogramuotos šiose išvardintose teritorijose bendrojo plano sprendiniais, nes šalyje nėra teisinės bazės kaip tą sustabdyti. Pabrėžė, kad, kol neturima tokių kietų priemonių, geriausia tokių teritorijų naudojimo galimybių nesusplanuoti bendrajame plane. Dar vieną pastabą pasakė, kad tie pakeitimai, pataisymai nepakankami bendrojo plano kokybės pagerinimui, ir, kaip jau išvardino Edmundas Benetis, painiava sąvokose egzistuoja, todėl siūloma dar kartą nueiti į RAT, išklausti pastabas, skirti laiko, kad bendrojo plano rengėjai savo darbą atliktų iki galo.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė atsakė dėl architektų dalyvavimo rengiant bendrąjį planą ir dėl 2019 m. nurūkuso bendravimo su RAT, nurodydama, kad 2019 m. buvo parengti bendrojo plano konkretizuoti sprendiniai, kurie buvo aptarti tiek RAT, tiek Savivaldybės tarybos Miesto plėtros ir strateginio planavimo komitete, buvo parengtas atskiras ekspertinis vertinimas dėl aukštybinių pastatų specialiojo plano integravimo. Pabrėžė, kad toliau sprendiniai iš esmės nebuvo keičiami, todėl nebuvo poreikio juos iš naujo apsvarstyti, toliau vyko viešas svarstymas, vyko derinimas su institucijomis, o gavus tikrinančios institucijos nurodymą pakartoti viešą svarstymą, buvo sušaukta išplėstinė darbo grupė, kurioje yra du LAS deleguoti architektų bendruomenės atstovai – Mantas Daukšys ir Edmundas Andrijauskas. Be to, buvo gauti LAS raštai su pastabomis ir pasiūlymais, buvo stengiamasi į juos reaguoti, pvz. sumažinant specializuotų kompleksų zonas, bet suprantama, nebuvo priimtos visos pastabos ir pasiūlymai, kas sukelia juos teikusiųjų nusivylimą, bet buvo reaguojama į ekspertų nuomonę ir atliekami pakeitimai, papildant bendrąjį planą sprendiniais dėl architektūrinių konkursų privalomumo suplanuotos plėtros teritorijoms. Paaiškino, kad specializuotų kompleksų zonų įgyvendinimui dar reikės parengti ne vieną dokumentą, reikės valstybinio lygmens sprendimų, pradedant šių zonų įgyvendinimą nuo architektūrinių konkursų. Paaiškino, kad nebuvo galimybės atsižvelgti į pasiūlymą dėl taršių uosto krovos įmonių eliminavimo iš centrinės miesto dalies, nes tai ne bendrojo plano kompetencija, kaip jau buvo minėta šiame susirinkime. Dėl Stariškių ir Melnragės – Girulių ruožo pasakė, kad buvo išgristas architektų nuogaštavimas dėl galimybės šiems kvartalams pavirsti uždalais kvartalais, todėl bendrojo plano tikslas yra išvengti tokių kvartalų atsiradimo, buvo sudėti visi įmanomi saugikliai kad to neįvyktų, numatant, kad Melnragės – Girulių ruožas numatomas kurortinei plėtrai, o Stariškių rajonas, kaip priėjimas prie Kuršių marių, numatytas pagrinde rekreacinei, paslaugų plėtrai. Nurodė, kad atsižvelgiant į architektų bendruomenės atstovų darbo grupėje pasiūlymus, Stariškių nagrinėjamame rajone aukštuminis pastatas buvo sumažintas iki 30 metrų, buvo ir kitų pakeitimų, todėl pasakė, kad nenorėtų sutikti su teiginiu, kad visai nebuvo atsižvelgta į architektų bendruomenės pastabas ir pasiūlymus. Dėl bendrajame plane naudojamų sąvokų pakartotojo, kad sprendiniai buvo suderinti su 28 institucijomis ir po derinimo pastabų dėl sąvokų nebuvo sulaukta. Dėl pasiūlymo sustabdyti bendrojo plano rengimą ir dar kartą nueiti į RAT pasakė, kad nenorėtų sutikti su tokiu pasiūlymu, nes tikslas yra užbaigti bendrojo plano rengimą, atlikti pakeitimai nebuvo keičiantys sprendinių esmės, todėl nėra būtinybės dar kartą jų svarstyti su ekspertine organizacija, o ateityje, rengiant vietovės lygmens teritorijų planavimo dokumentus bendradarbiaujamas su RAT būtų labai naudingas ir siektinas.

Renaldas Kulikauskas paklausė iš tos dienos aktualijos – ar bendrajame plane sprendžiamas pavojingų objektų klausimas.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė atsakė, kad bendrajame plane žymimi pavojingi objektai, tokie kaip AB „Klaipėdos nafta“ terminalas ir suskystintųjų dujų terminalas, kurie yra stacionarūs ir nekintantys. Bet tokie objektai, kaip medienos apdirbimo gamykla, kurioje įvyko tos dienos ekstremalus įvykis ar atskiri pavojingi, taršūs kroviniai nėra kaip nors išskiriami ir reglamentuojami bendrojo plano apimtyje.

Renaldas Kulikauskas pasakė, kad Klaipėdos mieste yra daugiau pavojingų objektų, pvz. UAB „Krovinių terminalas“, UAB „Bega“, AB „Klasco“, Klaipėdos geležinkelio mazgo kuro sandėlis. Pasakė, kad AB „Kalsco“ dokumente dėl amonio salietros krovos – išorės avariniame plane rodoma pakankamai plati galima poveikio aplinkai zona įvykus ekstremaliai situacijai, todėl paklausė, kodėl

bendrajame plane, vadovaujantis ta pačia teisine baze, vieniems objektas nustatyti apsaugos reglamentai, o kitiems panašaus pavojingumo objektams jų nėra. Paaikšino, kad, nustačius ir kitiems pavojingiems objektams apsaugos zonas bendrajame plane, tektų svarstyti apie gyvenamųjų teritorijų išeliminavimą iš tokių objektų gretimybės, kas praktiškai yra neįgyvendinama, arba tektų uždrausti tokiuose objektuose vykdyti pavojingą ūkinę veiklą.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė atsakė, kad bendrajame plane išskirti tie objektai ir reglamentuotos jų apsaugos zonos, kurie nepakeis savo ūkinės veiklos, pvz. suskystintųjų dujų ar naftos terminalai, o uosto kompanijų krovos produktai gali būti kraunami įvairiose vietose, teisės aktuose jų reguliavimui yra numatytos kitos procedūros – poveikio aplinkai vertinimo procedūros, poveikio visuomenės sveikatai vertinimo procedūros, ir šitų vertinimų metu kontroliuojančios institucijos ir sprendžia ar galima tokia ūkinė veikla. Paaikšino, kad tai nėra tokie stacionarūs objektai, kurie turėtų būti nustatyti bendrajame plane, kaip ir taršių objektų sanitarinės apsaugos zonos, kurios nustatomos atlikus poveikio visuomenės sveikatai procedūras, jos gali kisti 10 metų laikotarpyje keičiantis technologijoms, ūkinei veiklai, taikant įvairias neigiamą poveikį mažinančias ar prevencines apsaugos priemones. Pasakė, kad šias zonas nustačius bendrajame plane, jas pakeisti bus ilgas ir nelengvas procesas, nes reikės koreguoti visą bendrąjį planą.

Rasa Arcišauskienė, atstovaudama Paupio bendruomenę, paklausė dėl Bachmano dvaro teritorijoje nustatytos specializuotų kompleksų zonos apie 30 ha ploto, kurioje įsikūrusi Klaipėdos valstybinė kolegija ir motorizuota pėstininkų brigada „Žemaitija“. Kolegija užima daugiau nei 20 ha, bet naudoja ji tik vieną administracinį pastatą, apie 10 ha tos teritorijos užima želdynai. Pasakė, kad Paupio bendruomenei yra žinoma, kad brigada planuoja dalį kolegijos teritorijos perimti. Paaikšino, kad Paupių kvartalas gana didelis, bet neturi nei vieno socialinės infrastruktūros objekto – vaikų darželio, mokyklos, vaikų žaidimo ir sporto aikštelių, nėra ir bendrųjų erdvių ar kitų viešo naudojimo objektų. Pasakė nuomonę, kad Savivaldybė gal turėtų vesti derybas su kolegija, gal kitaip bendrauti, kad teritorija, kur šiuo metu brandus želdynas, būtų perduota miestui. Nurodė, kad Klaipėdos valstybinė kolegija yra pavaldi Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerijai (toliau - LR ŠMM) ir baiminasi, kad ši visa teritorija gali pereiti Lietuvos kariuomenės žinion, o bendruomenei vėl nieko neliks, nors šiuo metu ta teritorija prižiūrima bendruomenės narių. Pasakė, kad šį pasiūlymą – kolegijos želdynų teritoriją bendrajame plane numatyti kaip miestui perduotą bendro naudojimo želdynų teritoriją – užregistruoti. Dar pasakė, kad yra išsiuntusi pasiūlymus raštu, bet juos pristatys ir šiame susirinkime – dėl gyvenamųjų teritorijų Melnragės – Girulių ruožo miškuose, kas prieštarauja LR MĮ 11 straipsnio 8 punkto nuostatomis, nurodančioms, kad miesto teritorijoje mišką paversti gyvenamosiomis teritorijomis galima tik tuomet, kai tai inicijuoja savivaldybė, kurios teritorijos miškingumas didesnis nei 50 procentų ir kurioje nėra galimybės šių teritorijų formuoti ne miško žemėje. Pasakė, kad bendrajame plane nurodoma, kad miesto želdiniai sudaro tik 15,5 procentų miesto teritorijos, todėl pareiškė mananti, kad Melnragės – Girulių ruože negali būti formuojamos gyvenamosios zonos, tuo labiau, kad šios zonos patenka į pajūrio juostą, o pagal LR PJĮ 3 ir 6 straipsnių nuostatas šioje juostoje negali būti vykdoma veikla, kuri tiesiogiai nesusijusi su pajūrio juostos nustatymo tikslais. Pabrėžė, kad tokiu atveju yra nusižengiama net ne vienam įstatymui, Melnragės – Girulių ruože numatant gyvenamąją zoną, kuria negalima pritari. Dar pristatė ir kitą pastabą dėl transporto įtakos oro taršai, kurią reikia mažinti, nurodydama, kad bendrajame plane nėra priemonių, numatančių gyventojų skatinimą naudotis viešuoju transportu, ir pasiūlė numatyti nemokamą viešąjį transportą, kas ir Savivaldybei būtų pigiau, nebereikėtų platinti gatvių, sumažėtų gatvių priežiūros lėšos.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė atsakė, kad į raštu pateiktus pasiūlymus bus atsakyta raštu, pasakė, kad trumpai pakomentuos pasiūlymus. Dėl parko reikalingumo Paupių kvartale pasakė, kad bendrajame plane Bachmano dvaro nagrinėjamame rajone yra suplanuota specializuotų kompleksų zona, kurioje galima tiek mokslo institucijų veikla, tiek karinius poreikius tenkinanti veikla. Pasakė, kad yra žinomas kariškių suinteresuotumas vystyti savo veiklą šioje vietoje, o istorinio parko vietoje ir numatytas želdynas, kurio sutvarkymas jau įtrauktas į Savivaldybės strateginius planus. Dėl pasiūlymo derėtis su Klaipėdos valstybine kolegija, su LR ŠMM dėl šio rajono želdynų, nurodė, kad bendrojo plano sprendiniai to nedraudžia, nes kiekvienoje zonoje, tiek specializuotų kompleksų, tiek

gyvenamojoje, tiek centro zonoje galimos atskirųjų želdynų teritorijos, o derybos nėra bendrojo plano kompetencija. Dėl gyvenamųjų teritorijų Melnragės – Girulių ruože nurodė, kad bendrasis planas nenumato tokių teritorijų miškuose, tame ruože numatyta specializuotų kompleksų zona, joje negalima gyvenamoji plėtra, o numatyta visuomeninė, komercinė, rekreacinė veikla. Dėl nemokamo viešojo transporto, taip mažinant transporto srautus ir oro taršą paaikšino, kad bendrasis planas neplanuoja ir neskirsto Savivaldybės biudžeto, tai nėra bendrojo plano kompetencija, tokie klausimai sprendžiami Savivaldybės strateginiuose planuose. Dėl pastabos, kad nėra bendrojo plano sprendinių dėl oro taršos mažinimo pasakė, kad nesutinka su tokiu teiginiu, nes numatyta gerinti sąlygas dviratininkams ir pėstiesiems, kas turėtų sumažinti privačių automobilių srautus, numatytas naujas greitasis viešasis transportas, dėl kurio Savivaldybės taryba jau priėmė tam tikrus sprendimus, be to, numatyta dviračių takų plėtra. Pasakė, kad oro taršos mažinimui priemonės turi būti kompleksinės, vien bendrojo plano sprendiniais tokių problemų išspręsti nepavyks, turi būti vadovaujama ir Savivaldybės strateginiais planais, ir kitais teritorijų planavimo dokumentais, tokiais kaip Klaipėdos darnaus judumo planais.

Alina Andronova pasakė, kad atstovauja asociaciją „Klaipėdiečių iniciatyva už demokratiją ir ekologiją“, kad šiame susirinkime labiausiai įstrigo vis kartojamas teiginys, kad uostas yra valstybei svarbus projektas, kad Savivaldybė nieko negali padaryti, tačiau norėtų pabrėžti, kad valstybė tai ir yra žmonės, kad valstybė turi tarnauti žmonių gerovei, o bendrajame plane labai mažai sprendinių, kurie kurtų tą klaipėdiečių gerovę, šis planas labiau tarnauja uostui, o ne žmonių gerovei. Pasakė, kad bendrajame plane puikiai įvardintos trys miesto problemos – uždara uosto teritorija, blokuojanti darnų miesto vystymąsi, nepakankamos viešos prieigos prie vandens, ir uosto bei gyvenamųjų teritorijų betarpiška gretimybė, bet sprendiniais šios problemos tai ir nesprendžiamos, priešingai, jas dar padaugina ir paaštrina. Nurodė, kad apie tai kalbėti suteikia pagrindą Nacionalinio visuomenės sveikatos centro prie Sveikatos ministerijos Klaipėdos departamento ir Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos Klaipėdos valdybos duomenys apie gyventojų skundų gausą dėl pramonės įmonių, uosto ir transporto keliamo triukšmo, dėl cheminių medžiagų koncentracijos ant gyvenamosios aplinkos paviršių ir ore, dėl kvapų iš pramonės įmonių. Pasakė, kad šie skundai pagrįsti, patvirtino ir Klaipėdos miesto savivaldybės oro taršos monitoringo rezultatai. Pasakė, kad dabar bendrajame plane teigiama, kad uostas turi turėti susisiekimo prieigą, kad nėra galimybės planuoti sunkiasvorio transporto aplinkkelius, neinančius per gyvenamąsias teritorijas, bet pabrėžė, kad nei valstybės, nei LR SUM, nei Savivaldybės valstybinis objektas neatleidžia nuo įpareigojimo derinti socialinę gerovę, aplinkosaugą su ekonomine gerove. Pabrėžė, kad Savivaldybė privalo atsižvelgti į klaipėdiečių gyvenimo kokybę, kuri nuolatos blogėja, pasakė, kad prieštarauja taršių įmonių vystymui miesto centre, kai tuo metu visas pažangus pasaulis pašalina iš miestų centrų tokius objektus. Priminė, kad pačios Savivaldybės interneto svetainėje nurodyta, kad AB „Klasco“ priskiriama prie pavojingų objektų ir ekstremaliu atveju poveikio zona pasiektų gyvenamuosius namus, vaikų įstaigas, nurodė, kad tokias įmones reikėtų iškelti iš centro zonos. Pasakė, kad Savivaldybė įpareigota vesti derybas su KVJUD, su LR SUM ir išsireikalauti gyventojams kuo geresnių gyvenimo sąlygų, priešingu atveju Savivaldybė turėtų iškelti gyventojus iš uosto gretimybių, suteikiant gyvenamąjį būstą saugiose vietose. Pabrėžė, kad Savivaldybė privalo suderinti socialinę gerovę, aplinkosaugą ir ekonominius rodiklius. Uždavė klausimą dėl bendrajame plane numatomų priemonių taršos mažinimui gatvėse, nes Klaipėdos miesto savivaldybės oro taršos monitoringas parodė didelę taršą tiek sunkiasvorio transporto naudojamose gatvėse, tiek ir gatvėse, kuriomis važiuoja lengvasis transportas, nurodė, kad sprendiniuose numatytų priemonių per mažai, pvz. neaišku, ar numatytos miesto pakraščiuose aikštelės, kuriose priemiesčio gyventojai persėstų iš asmenio transporto į viešąjį. Pabrėžė, kad labai trūksta gyventojų motyvavimo tokiam judėjimo priemonių pakeitimui į ekologiškesnį. Dar kartą pabrėžė, kad bendrajame plane labai mažai numatoma gerovės miestiečiams ir Savivaldybei nereikėtų svajoti apie gyventojų prieaugį ateityje, nes gyventojai ir dabar palieka miestą, o ateityje dar labiau paliks miestą.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė atsakė, kad visiškai sutinka su teiginiu, kad valstybė – tai žmonės. Pasakė, kad dabar kalbama apie rengiamą teritorijų planavimo dokumentą, privalu vadovautis įstatymais, kuriuos priėmė Seimas, pagrindinis teisė aktas šiuo atveju – TPI, kuris reglamentuoja teritorijų planavimo dokumentų hierarchiją, apimtį, etapus, viešinimą. Pasakė, kad vadovaujantis TPI

privaloma atsižvelgti į tai, kas suplanuota Uosto BP, patinka tai mums ar nepatinka. Iš kitos pusės, jei turi vykti uosto plėtra, tai nebūtinai turi plėstis tarši, aplinkai nepalanki veikla, o ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo procedūrose, kurios atliekamos atsietai nuo bendrojo plano, reikėtų aktyviai dalyvauti ir siekti, kad taršios veiklos uosto teritorijoje, kuri greta gyvenamųjų teritorijų, nebūtų leista vykdyti, pabrėžė, kad visiškai sutinka su tokia pozicija, tačiau bendrojo plano apimtyje kažkokių kitokių sprendimų nėra galimybės priimti, sprendiniuose yra numatytas siekis, kad visos taršios veiklos su savo apsaugos zonomis, savo poveikiu tilptų savo sklypų ribose. Dar kartą nurodė, kad kaip bebūtų gaila, bet teritorijų planavimo dokumentų hierarchija primeta sprendinius iš Uosto BP miesto bendrajame planui. Nurodė, kad miesto centre numatyta nemažai konversinių teritorijų, t. y. buvusiose ar tebesančiose gamybinėse teritorijose, tame tarpe ir tos dienos ekstremalaus įvykio teritorijoje, paverčiant šias teritorijas gyvenamaisiais kvartalais su komerciniais, visuomeniniais objektais, želdynais, kuriose vyktų miesto centrui būdingas gyvenimas. Nurodė, kad uosto teritorijų konversijos bendrajame plane buvo galima numatyti tiek, kiek jų numatė Uosto BP – dalį laivų statyklos, priminė jau vykstančius konversijos procesus buvusioje „Lavitės“ teritorijoje, Klaipėdos piliavietėje, palei Danės upę esančioje šiluminės elektrinės teritorijoje, teritorijoje už vadinamojo Jono kalnelio, planuojama kaip gyvenamasis kvartalas. Paaškino, kad planuojant teritorijų konversijas siekis yra keleriopas – iškelti taršias veiklas iš centro, panaudoti šias teritorijas gyvenamajai, komercinei, visuomeninei plėtrai, kas paskatintų ir taršos problemų sprendimą, ne tik taršios ūkinės veiklos, bet ir transporto taršos, nes greta gyvenamųjų vietų kurtųsi ir darbo vietos, socialiniai objektai, taip mažėtų asmeninių automobilių transporto srautai, visi šie bendrojo plano sprendimai yra kompleksiniai, tačiau jiems įgyvendinti reikia labai ilgo laiko. Dėl AB „Klasco“ reikalingumo miesto centre pasakė, kad įmonė yra uosto teritorijoje, kai kurios teritorijos yra įmonės nuosavybėje ir jie vysto veiklą tokią, kokią jiems leidžia taršos leidimai ir kiti vertinimai. Priminė, kad rengiant bendrojo plano koncepciją šioje vietoje buvo numatyta Naujamiesčio teritorijos plėtra iki Kuršių marių, tačiau tai nesutapo su valstybei svarbaus projekto - uosto plėtros planais, ir Savivaldybė privalėjo į tai atsižvelgti. Dėl derinimo socialinių, ekologinių ir ekonominių rodiklių pasakė, kad visiškai pritaria, tai yra darnios plėtros principas, turi būti balansas, pabrėžė, kad rengiant bendrąjį planą buvo stengiamasi jį pasiekti. Dėl per mažo kiekio priemonių automobilių transporto taršos mažinimui pasakė, kad bendrajame plane aikštelės persėdimui į viešąjį ar kitą ekologinį transportą tikrai numatytos pagal Klaipėdos miesto darnaus judumo plano sprendinius, kai kurios jau vystomos, kai kurios bus ateityje vystomos, priemonių minėtame plane yra tikrai nemažai, bet kol jų didžioji dauguma neįsigyvendina, tai sunku pajusti jų kompleksišką poveikį.

Renaldas Kulikauskas paklausė apie galimą lobizmą, nurodydamas, kad pakeitimų bendrajame plane yra apie 130, iš kurių didžioji dalis yra dėl galimo vieno mažmeninės prekybos objekto bendrojo ploto pakeitimo ir tam tikrų teritorijų tankinimo ar intensyvinimo. Pasakė, kad tokių pasiūlymų teikėjai turėtų pagalvoti apie registravimąsi lobistai.

Mantė Černiūtė – Amšiejienė atsakė, kad niekas nekeitė bendrojo plano sprendinių dėl lobistų, o pakeitimai yra trijų rūšių – vieni pakeitimai yra dalis iš tų, kurie buvo pristatyti per pirmąjį susirinkimą su grafine vaizdo medžiaga, iliustruojantys, kaip buvo atsižvelgta į visuomenę pasiūlymus, ką planuojama pakoreguoti, bet tikrinančios institucijos nuomonė buvo, kad to neužtenka, kad reikia dar kartą visuomenę supažindinti su padarytais pakeitimais, kita dalis pakeitimų, didžioji dalis, virš 100, pakeitimų susidaro dėl techninių klaidų, pvz. dėl prekybos centrų, tai jie buvo pažymėti pagrindinio brėžinio reglamentų lentelėje ir papildomai parengtose vizualiose schemose, bet dėl įsivėlusiu techninių klaidų skaičiai tarp šių pavaizdavimų kai kur skyrėsi, o trečiąją grupę pakeitimų sudaro sprendiniai, kuriuos metų bėgyje buvo nuspręsta pakoreguoti, pasinaudojant pakartotinio viešinimo situacija, planavimo organizatorius nusprendė pakoreguoti, pvz. pietinėje miesto dalyje, artimoje uosto aplinkoje, gyvenamoji teritorija buvo pakeista į paslaugų zoną, arba buvo padaryti pokyčiai dėl gatvių trasų išdėstymo rytinėje miesto plėtros dalyje, kuriai rengiamas susisiekiama infrastruktūros vystymo specialusis planas ir iškilo nemažai idėjų, prieštaravimų, pasiūlymų, į kuriuos buvo atsižvelgta, o atlikus pakeitimus ir bendrajame plane buvo pasitikrinta ar surastas kompromisinis variantas. Pabrėžė, kad tų sąmoningai atliktų pakeitimų, kurie atsirado po pirmojo susirinkimo, be techninių klaidų ištaisymo, yra labai nedaug. Paklausė, ar daugiau nėra norinčiųjų pasisakyti, o niekam

neatsiliepus, pakomentavo chat skilties tekstus: į repliką, kad specializuotų kompleksų zonoje nėra Paupių parko atsakė, kad taip, pasisakant bebuvo taip teigta, Paupių parkas bendrajame plane pažymėtas kaip bendro naudojimo teritorija, jis yra arčiau Joniškės gatvės, tačiau dar kartą pabrėžė, kad tiek specializuotų kompleksų, tiek gyvenamojoje, tiek miesto centro zonose galima įrengti bendro naudojimo teritorijas, atskirųjų želdynų teritorijas, nurodė, kad visuomenei kartais sunku suprasti naująjį bendrąjį planą, nes jie jį vertina pagal dabartinį bendrąjį planą, bet naujasis bendrasis planas iš esmės skiriasi tuom, kad jis parengtas vadovaujantis 2014 m. pakeistu TPI, naujomis teritorijų planavimo normomis, kurios numato mišrų teritorijų naudojimą, pvz. geltona spalva brėžinyje nereiškia, kad ten galima tik gyvenamoji statyba, ji reiškia, kad teritorijoje galima ir socialinių, ir komercinių objektų statyba, ir gatvelių, dviračių takų, viešųjų erdvių įrengimas, ir pan. Dar atsakė į Romo Gailiaus paklausimą chat skiltyje dėl AB „Klasco“ privačių sklypų, kurie yra ne uosto teritorija, bet bendrajame plane jie žymimi pilka spalva kaip ir uosto teritorija, o ne ruda spalva kaip centro zona – paaiškino, kad jau šiame susirinkime minėjo, kad yra ir privatūs uosto kompanijų sklypai, kurie betarpiškai susiję su uosto veikla, jų paėmimo visuomenės poreikiams Savivaldybė neplanuoja, jie palikti uostinei veiklai. Pakomentavo Marijos Kalendės pasiūlymą, kuriame, siekiant sumažinti oro taršą mieste ir miesto lėšas, siūloma planuoti pietinį aplinkelį ir jo jungtį su magistrale Klaipėda – Vilnius, šią jungtį ir Šilutės plentą įtraukti į IX B transporto koridorių, juo nukreipti sunkiasvorį transportą, planuoti buferines zonas, taip planuoti miesto ateitį, kad nebūtų gėda – komentavo, kad tikrai stengiamasi planuoti ateitį taip, kad nebūtų gėda, pietinis aplinkelis tikrai yra bendrajame plane numatytas kaip pietinis uosto sunkiojo transporto koridorius, jis yra paskelbtas valstybei svarbiu projektu, Savivaldybė siekia kuo greitesnio jo įgyvendinimo, jį įgyvendinti gali ir privalo LR SUM kaip atsakinga institucija, o pirmasis žingsnis, kurį ji turi atlikti – tai parengti specialųjį planą dėl žemės paėmimo visuomenės poreikiams, po kurio turėtų pradėti ir aplinkkelio tiesimą. Informavo, kad LR SUM pateikti Savivaldybei planai numato šių darbų pradžią 2025 metais, nors Savivaldybė visuomet prašo tuos darbus ankstinti. Aptarusi chat skilties pasiūlymus ir replikas susirinkimo pirmininkė paprašė dalyvių, kurie dar turi klausimų ar pasiūlymų pakelti ranką ar parašyti į chat. Niekas nebeteikė pasiūlymų. Reziumuodama susirinkimo diskusijas informavo, kad visi pasiūlymai, kurie atsiųsti į el. paštą iki susirinkimo pabaigos, bus užregistruoti ir į juos atsakyta raštu. Padėkojo visiems dalyvavusiems ir konstatavo, kad pakartotinis pakeistų Klaipėdos miesto bendrojo plano keitimo sprendinių viešo svarstymo susirinkimas baigtas.

Gintaras Neniškis padėkojo dalyvavusiems už diskusiją, padėkojo Mantei Černiūtei – Amšiejieniui už geležinę kantrybę ir ramų toną atsakinėjant į tikrai nelengvus klausimus, pažadėjo ieškoti sprendinių, kurie visiems būtų kuo labiau priimtini, nes saugiklių į bendrąjį planą tikrai stengiamasi numatyti kuo daugiau, kad ta miesto plėtra būtų kuo darnesnė.

PRIDEDAMA:

1. Klaipėdos miesto bendrojo plano keitimo sprendinių pakartotinio viešo svarstymo dalyvių sąrašas, 3 lapai;
2. Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2021 m. sausio 11 d. įsakymas Nr. AD1-32 „Dėl įgaliojimo“, 2 lapai;
3. Klaipėdos miesto bendrojo plano keitimo sprendinių pakartotinio viešo svarstymo pasiūlymų registracijos lapas, 1 lapas.

Posėdžio pirmininkė

Posėdžio sekretorė

Mantė Černiūtė – Amšiejienė

Aurelija Jankuvienė